

[Jesper Simonsen.]

men jeg bliver nødt til det. Jeg har en Gang haft den Ære at være Manuduktør for det ærede Medlem, med hvilket Held skal jeg ganske lade staa hen, men at jeg skulde fortsætte Manuduktionen af det ærede Medlem i denne Sal, havde jeg ikke tænkt mig.

Saa kommer vi endelig til Spørgsmaalet om Forslagets Behandling i 1928 i det staaende Retsplejeudvalg. Jeg havde ikke troet, at det var Skik her at fremdrage ærede Medlemmers Stillinger i den Slags Udvalg paa en saadan Maade, at man driver Medlemmerne til her at redegøre for, hvad der er foregaaet i de fortrolige Forhandlinger i et saadant Udvalg. Men jeg forstaaer altsaa, at det ærede Medlem Hr. Pürschel, sekunderet af det ærede Medlem Hr. Elmquist, finder det paa sin Plads. Jer ser endog saa, at det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke undslaar sig for i selve Udvalgsbetænkningen som en Del af Mindretallets Betænkning at komme ind paa det Spørgsmaal; det forbavser mig meget. At man her under Debatten i denne Sal indlader sig paa at kaste saadan noget ind, det er man jo vant til, men at det ogsaa tages med som Bestanddel af en Udvalgsbetænkning, det forekommer mig at være malplaceret.

Jeg skal dernæst gaa over til selve Spørgsmaalet om Behandlingen den 21. Februar 1928 i Retsplejeudvalget. Inden jeg gør det, vil jeg sige, at jeg hidtil har afholdt mig fra at gaa ind paa Forhandlingerne i Retsplejeudvalget, fordi jeg har anset det at diskutere, hvad der foregaar under den Slags fortrolige Forhandlinger, for at ligge udenfor det, man skal indlade sig paa. Men jeg er i Besiddelse af mit Referat, optaget den paagældende Dag under Forhandlingen. Dette Referat viser, hvad der foregik for mit Vedkommende, og det er det, jeg skal indskrænke mig til, da det er det Spørgsmaal, som har interesseret de Herrer saa overmaade stærkt.

Inden jeg gaar ind paa dette, skal jeg bringe i Erindring, at det Lovforslag, der den Dag var forelagt Retsplejeudvalget til Betænkning, havde en anden Affattelse end det, der nu foreligger. § 4, der svarer til den nuværende § 4, havde i første Stykke et Indhold, i hvert Fald i det væsentlige, der svarer til Indholdet i § 4, 1ste Stykke, om Skifteforretninger. I § 4, Punkt 2, var der nogle Bestemmelser, der svarer til Punkt 2 i den nuværende § 4, men endvidere var der i det Lovforslag, vi havde til Behandling den Dag, et Punkt 3 i § 4

— i Lovforslaget 1924—25 § 5 —, som gik ud paa, at Justitsministeren skulde være bemyndiget til at tage Bestemmelse om, at Dommerkontorerne skulde overtage andre juridiske Forretninger, som med Hensyn til Simpelhed og Klarhed ganske kan sidestilles med de under 1. og 2. nævnte Forretninger, altsaa en Bemyndigelse for Justitsministeriet til ved et Cirkulære eller en Anordning, eller hvad det maatte være, at paalægge Dommerkontorerne at ordne saadanne Forretninger. Det var dette, som forelaa i Retsplejeudvalget, og denne sidste Bestemmelse gik jeg imod i Udvalget. Resten af Paragraffens Indhold gik jeg ind for i Udvalget og anbefalede, paa enkelte Punkter som ene Mand. Saaledes foregik Forhandlingerne der.

Nu er der sket den Ændring i Lovforslaget, at Retten for Justitsministeren til ved Anordning, eller hvad det maatte være, at paalægge Dommerkontorerne at udføre saadanne Forretninger, er gaaet ud. I Stedet for er der indsat en positiv Bestemmelse om, hvilke Dokumenter det er, der kan forlanges affattet paa Dommerkontorerne, og dette er jo en væsentlig Forandring.

Men dernæst er der en Ting til, som jeg beder de ærede Medlemmer lægge nøje Mærke til, at paa det Tidspunkt var der ingen Bestemmelse om, hvorledes det skulde afgøres, om et Krav om at faa en juridisk Forretning udført af Dommerkontoret skulde opfyldes eller ej. I den Anledning peger Retsplejeudvalget i sin Skrivelse paa, at dette Spørgsmaal bør afgøres af Domstolene selv under Kære til Landsretten. Det er et Krav, som er rejst i Retsplejeudvalgets Skrivelse, og dette er nu indført i Lovforslaget.

Da den Bestemmelse, som jeg gik imod i Retsplejeudvalget, er taget ud og erstattet af andre, deriblandt navnlig af den Bestemmelse, at det er henlagt til Domstolene selv at trække Grænsen, saaledes som Retsplejeudvalget ønsker det, er der fuldkommen Overensstemmelse mellem det Standpunkt, som jeg tog i Retsplejeudvalget den paagældende Dag, og det, jeg indtager i Dag. Derfor kan jeg, uden at man paa nogen Maade kan paavise en Inkonsekvens i min Stilling, nu anbefale det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal ikke gøre flere Bemærkninger til de lange Taler, som er holdt af de ærede Medlemmer Hr. Elmquist og Hr. Pürschel. Det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa et Utal af Indvendinger; mange af dem var efter min Mening af meget let-